

ט

6/1/99

בתי המשפט

תא 004401/99

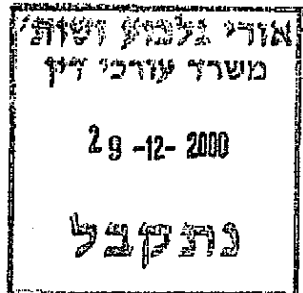
בית משפט שלום טבריה

בפני כב' השופט יובל שדמי

בעניין: דגניה ב' קבוצת פועלים להתיישבות חקלאית
שיתופית בע"מ

התובעת
(הנתבעת שכנגד)

נגד

רינה הרשטיק

הנתבעת
(התובעת שכנגד)

פסק - דין

- 1
- 2 1. התביעה היא לסילוק ידה של הנתבעת (התובעת שכנגד) מן המקרקעין של
- 3 התובעת (להלן: התובעת או הקיבוץ).
- 4
- 5 התובעת טוענת בתביעתה, כי חברותה של התובעת בנתבעת פקעה לאחר
- 6 החלטה כדין של האסיפה הכללית של התובעת, ועל כן אין עוד לנתבעת זכות
- 7 להימצא במקרקעי התובעת.
- 8
- 9 2. אין חולק כי האסיפה הכללית של התובעת החליטה ברוב של 173 חברים בעד,
- 10 2 נגד ואחד נמנע, להפסיק את חברותה של הנתבעת בקיבוץ, על שום
- 11 שהנתבעת נמצאה חייבת בחטא פלילי שביסודו אי יושר (להלן: החלטת
- 12 האסיפה).

בתי המשפט

תא 004401/99

בית משפט שלום טבריה

בפני כב' השופט יובל שדמי

- 1 אין מחלוקת בין הצדדים, כי הנתבעת הורשעה בפסק דין חלוט של בית
 2 המשפט המחוזי בחיפה, בעבירות של הזחה בחקירה באיומים, סחיטה
 3 באיומים, שיבוש מהלכי משפט והתחזות לאדם אחר.
 4
- 5 3. בכתב ההגנה שהגישה התובעת בקשר לתביעה שכנגד, מפורטים ההליכים בהם
 6 נקטה התובעת עד להחלטת האסיפה ועד בכלל. הליכים שנקטו לאחר
 7 ההחלטת האסיפה אינם רלוונטים להכרעה בתיק זה, הגם שהצדדים לא משכו
 8 ידם מלפרטם ולהתווכח עליהם.
 9
- 10 אני קובע כי ההליכים במוסדות הקבוץ אשר הובילו להחלטת האסיפה היו
 11 בלתי ראויים, ונעשו שלא בתום - לב ושלא בדרך המקובלת. הנתבעת לא יכולה
 12 היתה בנסיבות הליכים אלו לממש את זכויותיה לפעולה אפקטיבית כנגד
 13 קבלת ההחלטה על הוצאתה מהקיבוץ. ההליכים כפי שיצאו אל הפועל
 14 בתובעת היו בבחינת שימוש התובעת בזכויותיה שלא בתום לב, ועל כן הם
 15 בטלים.
 16
- 17 התוצאה היא שהחלטות בדבר הוצאת הנתבעת מן התובעת בטלות.
 18
- 19 ממילא אני מקבל את אותו חלק בתביעה שכנגד, שבו התבקשתי להצהיר כי
 20 הנתבעת מוסיפה להיות חברת התובעת. כאשר עילת התביעה שבפניי מבוססת
 21 רובה ככולה על הטענה כי הנתבעת אינה חברת התובעת עוד ועל כן אין לה
 22 זכות לשהות במקרקעי הקיבוץ, כי אז דין התביעה להידחות.
 23
 24
 25
 26

בתי המשפט

תא 004401/99

בית משפט שלום טבריה

בפני כב' השופט יובל שדמי

4. להלן נימוקיי להחלטה:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

א. ביום 27.5.99 הודיעה מזכירת התובעת לנתבעת על כוונת מזכירות הקיבוץ לקיים ביום 1.6.99 דיון בעניין הפסקת חברותה של הנתבעת בקיבוץ. הנתבעת הזמנה בע"פ ובכתב להשתתף בישיבה האמורה.

הנתבעת הגיבה להזמנה במכתב שכתבה למזכירות ביום 1.6.99 ובו ביקשה לדחות את ישיבת המזכירות, והוסיפה וביקשה כי יומצא לה תקנון הקיבוץ. מזכירת הקיבוץ המציאה לנתבעת העתק התקנון ואולם ישיבת המזכירות לא נדחתה והתקיימה במועד שנקבע.

לא הייתה הצדקה לכך ששיבת המזכירות לא נידחתה לבקשת הנתבעת. מבחינתה של הנתבעת מדובר היה בהליך הכרוך כמעט ב"דיני נפשות", כאשר מבקשים להרחיקה ולהוציאה ממקום מגוריה שבו היא חיה את חייה מזה שנים רבות. הפסקת חברות הנתבעת בקיבוץ, משמעה גם הפקעת זכויותיה הכלכליות הכרוכות בחברותה בקיבוץ. הקצבת 5 ימים בלבד לנתבעת לצורך מימוש זכותה להופיע בפני המזכירות ולטעון את טענותיה, משמעה, שלנתבעת לא ניתנה למעשה הזכות היסודית על פי כללי הצדק הטבעי, להישמע בפני המזכירות. זכות זו במהותה, כוללת גם את הזכות לקבל ייעוץ משפטי ולהתכונן לישיבה כאות, ומובן מאליו שלא ניתן לממש זכות זו בענייננו בתוך ימים מספר.

אשר על כל אלה, אני קובע כי החלטת המזכירות להעלות לדיון באסיפה הכללית הצעה להוצאת הנתבעת מהקיבוץ, בטלה.

בתי המשפט

תא 004401/99

בית משפט שלום טבריה

בפני כב' השופט יובל שדמי

- 1 ב. בישיבת המזכירות ביום 1.6.99, התקבלה כאמור החלטה להעלות לדיון
 2 באסיפה הכללית של הקיבוץ שתתקיים ביום 3.7.99, הצעה להפסקת
 3 חברותה של הנתבעת בקיבוץ והוצאתה מן הקיבוץ.
 4
 5 הודעה על החלטת המזכירות נמסרה לנתבעת ביום 3.6.99, וכך נמסר לה
 6 אז על זכותה לדרוש מינוי "וועדת חקירה" בנדון, שמסקנותיה יימסרו
 7 לאסיפה הכללית.
 8
 9 ביום 18.6.99 הודיעה הנתבעת למזכירות כי היא מעוניינת במינוי וועדת
 10 חקירה כאמור לעיל.
 11
 12 בתגובה לכך, וכאשר הנתבעת לא ציינה בפנייתה מיהו חבר הקיבוץ
 13 שהיא מבקשת שיבחן מטעמה בוועדת החקירה, ביקשה ממנה מזכירת
 14 הקיבוץ, כי תודיע לה מיהו חבר הקיבוץ שהיא מבקשת שיבחן מטעמה
 15 בוועדה, והוסיפה שאם לא יימסר שמו של החבר עד יום 27.6.99, יראה
 16 בכך הקיבוץ ויתור מצד הנתבעת על בקשתה להקמת וועדת חקירה.
 17
 18 ביום 26.6.99 נודע למזכירות כי הנתבעת אושפזה בבית חולים ולכן
 19 נדחתה האסיפה ליום 24.7.99.
 20
 21 ביום 11.7.99 פנה ב"כ הנתבעת לב"כ הקיבוץ וביקש כי תוקם וועדת
 22 החקירה, אך הוסיף כי הוא מבקש שנציג הנתבעת בוועדת החקירה יהיה
 23 נציג התק"מ ולא חבר הקיבוץ. ב"כ הנתבעת הסביר את בקשתו בכך,
 24 שהנתבעת סבורה שאף אחד מחברי הקיבוץ לא יוכל לעמוד בלחץ שיופעל
 25 עליו על ידי מזכירות הקיבוץ.
 26

בתי המשפט

תא 004401/99

בית משפט שלום טבריה

בפני כב' השופט יובל שדמי

1 יצויין כי היה זה המהלך הראשון של הנתבעת כלפי הקיבוץ שבו היתה
 2 מיוצגת ע"י עו"ד.
 3
 4 ב"כ הקיבוץ השיב על כך, כי לפני משורת הדין מסכים הקיבוץ שחבר
 5 הוועדה מטעם הנתבעת יהיה מהתק"מ, אך הוסיף לכך תנאים,
 6 שהעיקרי בהם והרלוונטי לענייננו הינו, שהוועדה תוקם ותשלים את
 7 עבודתה כך שתגיש את מסקנותיה לאסיפה הכללית לפני יום 24.7.99.
 8 באותו מכתב צויין במפורש כי האסיפה הכללית לא תידחה יותר מכל
 9 סיבה שהיא שאינה באחריות הקיבוץ.
 10
 11 בתשובה לכך הודיע ב"כ הנתבעת ביום 16.7.99, כי הנתבעת מסכימה
 12 לאמור במכתב זה.
 13
 14 ב"כ הקיבוץ אישר בו ביום (16.7.99) קבלת מכתב זה, וביקש לקבל
 15 הודעה ללא דיחוי מיהו חבר הוועדה מטעם הנתבעת.
 16
 17 ביום 19.7.99 הודיע ב"כ הנתבעת לב"כ הקיבוץ, כי הנתבעת מסכימה
 18 לכך שמייקל לניר, המלווה החברתי של הקיבוץ מטעם התק"מ, יהיה
 19 נציגה בוועדת החקירה (שמו של מר לניר הועלה קודם לכן בפני הנתבעת
 20 ע"י נציגי הקיבוץ כמועמד אפשרי לייצג את הנתבעת בוועדת החקירה).
 21
 22 ביום 22.7.99 הודיע ב"כ הנתבעת לב"כ הקיבוץ, כי מר לניר מסרב
 23 להשתתף בוועדה וביקש לדחות את מועד האסיפה הכללית.
 24
 25 ב"כ הקיבוץ השיב לב"כ הנתבעת ביום 22/7/99 והודיעו, כי הקיבוץ
 26 יקיים את האסיפה הכללית ביום 24.7.99.

בתי המשפט

תא 004401/99

בית משפט שלום טבריה

בפני כב' השופט יובל שדמי

1
 2 ביום 24.7.99 התקיימה האסיפה אשר החליטה כאמור לעיל על הוצאת
 3 הנתבעת מן הקיבוץ.
 4
 5 פירטתי על פי האמור בכתב הטענות של הקיבוץ את השתלשלות
 6 העניינים הקשורה בבקשת הנתבעת להקמת וועדת החקירה, וועדה אשר
 7 אין חולק שלא קמה. על פי כתב התביעה שכנגד של הנתבעת ועל פי
 8 עדותה, נבצר מהנתבעת למנות חבר קיבוץ מטעמה בהתאם לזכויותיה,
 9 ולכן ביקשה היא מהקיבוץ לסייע לה במציאת איש התק"מ אשר ייצג
 10 אותה בוועדת החקירה.
 11
 12 עדותה של הנתבעת בנקודה זו לא ניסתרה. תוצאות ההצבעה באסיפה
 13 הנזכרות בסעיף 2 לעיל, מוזקות את עדותה של הנתבעת לפיה נבצר
 14 ממנה למצוא חבר קיבוץ אשר יסכים לייצג אותה בוועדה. גם אם תאמר
 15 שהיו בקיבוץ שני חברים אשר התנגדו להוצאת הנתבעת מן הקיבוץ,
 16 עדיין במישור המהותי, כרוך מימוש זכותה של הנתבעת באפשרות
 17 בחירה ממשית בין מספר מועמדים, כך שתוכל למנות לעצמה נציג שלבד
 18 מנכונתו לייצג את הנתבעת, יש לו גם היכולת לעשות כן במיזמות
 19 מספקת.
 20
 21 בנסיבות אלו ועל פי חובת הקיבוץ להשתמש בזכויותיו בתום לב, חייב
 22 היה הקיבוץ לאפשר לנתבעת למנות לעצמה נציג בוועדה מקרב חברי
 23 התק"מ. הקיבוץ חייב היה לסייע לנתבעת בכך על ידי הצגת מספר
 24 מועמדים מאנשי התק"מ בפני הנתבעת, וחייב היה לאפשר לנתבעת
 25 שהות סבירה לבחון את המועמדים ולבחור לעצמה את הנציג המתאים.

בתי המשפט

תא 004401/99

בית משפט שלום טבריה

בפני כב' השופט יובל שדמי

- 1 הקיבוץ גם חייב היה לאפשר לוועדה לאחר שהיתה קמה, זמן מתאים
 2 לעבודתה ולגיבוש המלצותיה ומסקנותיה.
 3
 4 מהלך הדברים כפי שפורט על ידי התובעת עצמה בכתב הטענות שלה,
 5 אינו מתיישב כלל וכלל עם חובותיו של הקיבוץ האמורות לעיל. עולה
 6 ממהלך הדברים, שמזכירות הקיבוץ פעלה כמי שכלה ונחרצה מעימה
 7 לדחוק את הקץ ולסיים את הליך הוצאתה של הנתבעת מחקיבוץ
 8 במהירות הגדולה ביותר האפשרית, ומבלי לתת משקל מתאים
 9 לזכויותיה של הנתבעת במסגרת החליף.
 10
 11 הנה כי כן הגעתי למסקנה, כי הנתבעת לא יכולה הייתה לממש במסגרת
 12 ההליך כפי שהוצא אל הפועל על ידי התובעת, את זכותה להקמת וועדת
 13 חקירה, והחלטת האסיפה הכללית מבלי שהוצגו בפניה מסקנות
 14 והמלצות וועדת החקירה על פי זכותה של הנתבעת, בטלה.
 15
 16 אין "לתפוס" את הנתבעת בהסכמתה לתנאי הקיבוץ במכתב מיום
 17 16.7.99. הנתבעת היתה אז במצוקה, כאשר ניצבה מול הקבוץ ביחסי
 18 כוחות שאינם שווים, ולא ניתן להבין את הסכמתה לקיום האסיפה
 19 במסגרת הזמן שהקציב הקבוץ, אלא כהסכמה הנובעת ממצוקה ועמדת
 20 נחיתות, כאשר הוצגה בפניה בחירה מעוותת וחסרת תום לב, בין הסכמה
 21 לתנאי הקבוץ הבלתי סבירים לבין אי הסכמת הקבוץ למנוי חבר תקיין
 22 בוועדה, שאז משמעות הדבר לסברת הנתבעת היתה, שלא תוקם הוועדה.
 23
 24 אני קובע, כי על הקיבוץ היתה מוטלת במקרה זה חובת תום לב מוגברת
 25 לאור יחסי הכוחות הבלתי שווים בעליל בינו לבין הנתבעת.
 26

בתי המשפט

תא 004401/99

בית משפט שלום טבריה

בפני כב' השופט יובל שדמי

1 הנתבעת טענה בתצהירה וטענתה לא נסתרה, כי מאז 3/6/99 ועד שפנתה
2 לעו"ד גלבווע לקבלת ייצוג משפטי, ביררה את האפשרות לקבל סיוע
3 משפטי (על פי מגבלותיה הכלכליות). הנה לפנינו דוגמא אחת, מדוע נדרש
4 זמן התארגנות מומשי לחברת קיבוץ במסגרת הליכים במסגרתם
5 מתבקשת הוצאתה מהקיבוץ.

6

7 5. היקף כוחו של הקיבוץ להוצאת חבר, לפי סעיף 5 (א) לחלק ב' לתקנון.

8

9 סעיף 5 לחלק ב' לתקנון התובעת קובע כך:

10

11 "מותר להוציא חבר מהאגודה אם יצביעו בעד הוצאתו 2 שלישים
12 החברים הנוכחים באסיפה כללית אשר בסדר יומה נכללה הצעת
13 הוצאתו מפני אחת הסיבות הבאות:

14

15 א. אם נמצא חייב בחטא פלילי שביסודו אי יושר.

16

17

18

19

[להלן סעיף 5 (א)].

20

21 ב"כ הנתבעת טען, שהוראה זו בתקנון אינה מקנה לאגודה את הכוח
22 להוציא חבר, אלא כאשר החטא הפלילי שביסודו אי יושר, נוגע
23 למעשה של החברה. כלפי הקיבוץ בלבד. לפיכך, וכאשר הנתבעת
24 הורשעה במעשה פלילי שביסודו אי יושר אשר היה מכונן כלפי המדינה
25 ולא כלפי הקיבוץ, כי אז אין המעשה מקים עילה על פי סעיף זה להוצאת
26 החברה מן הקיבוץ.

בתי המשפט

תא 004401/99

בית משפט שלום טבריה

בפני כב' השופט יובל שדמי

טענה זו אני דוחה. ✓

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26

תקנון הקיבוץ קובע בסעיף ו' בפרק המטרות, כי מטרת הקיבוץ הן בין השאר: "להחזיק קופה משותפת אשר לתוכה ייכנסו כל הכנסות החברים ואשר מתוכה יקבלו החברים את כל צורכיהם".

הנה כי כן מדובר בקהילה, אשר מנהלת את חייה על בסיס וולונטרי, כך שהכל שותפים, זה בפרי עמלו של חברו, במידת ערבות וסולידריות, שיש שיאמרו שאינה אנושית ויש שיאמרו שכמעט ואינה אנושית. עד כאן צידו האחד של המטבע.

מן הצד הזה של המטבע היוצא דופן עד מאוד בחברה האנושית, נגזר צידו האחר של המטבע, לפיו בכוחה של קהילה החיה בצורת חיים שכזו, לדרוש מידות מסויימות מאלו המבקשים לחיות בה. קהילה אשר מבטיחה לחבריה את צורכיהם בלא קשר לתרומתם הכלכלית או תרומתם במישורים אחרים, זכאית לדרוש כי אותם אנשים יעמדו בסטנדרטים מוסריים מסויימים. כוחה של הקהילה לדרוש זאת, נגזר ממידת השיתוף, הערבות והסולידריות הקיימים בה. כוח זה אינו קיים בקהילה בעיר או עיירה ששם "איש לנפשו". כוח זה פחות בהרבה בישוב קהילתי מאשר בקיבוץ, ולהשקפתי מידתו של כוח זה שונה גם בין קיבוץ לקיבוץ, על פי מידת השיתוף, הערבות והסולידריות הקיימים באותו קיבוץ.

כוחו של קיבוץ להוציא חבר על פי האמור בסעיף 5 (א) ניתן להפעל בכפוף לדרישת המידתיות. נדרשת מידתיות בין החטא הפלילי שביסודו אי יושר, אשר נעבר על ידי חבר, לבין הסנקציה החריפה של הוצאתו מן

בתי המשפט

תא 004401/99

בית משפט שלום טבריה

בפני כב' השופט יובל שדמי

- 1 הקיבוץ. איני מביע את דעתי בשאלה האם במקרה שבפני מתקיימת
 2 דרישת המידתיות. על האורגנים השונים של הקיבוץ להיות מודעים
 3 לדרישה זו במידה וידונו שוב בשאלה זו, ומן הראוי שהשיקולים
 4 בהכרעות של האורגנים השונים יהיו גלויים ושקופים, כך שבמידת
 5 הצורך יוכל בית המשפט לבחון האם הובאו כל השיקולים הרלוונטיים
 6 בחשבון והאם ניתן להם המשקל המתאים.
 7
- 8 הדרישה למידתיות בשימוש הקהילה בכוחה, נובעת מן החובה להשתמש
 9 בזכות בתום לב. החבר העומד לגורלו בפני מוסדות הקבוץ, עומד שם עם
 10 זכויותיו וחובותיו מן העבר, כך שלא רק המעשה (של אי יושר) שבו מדובר
 11 נידון. לא הרי דינו של מי שתרגם לקיבוץ בחריצות רבה לאורך שנים רבות,
 12 כדינו של מי שהתבטל והתחמק מחובותיו כלפי הקבוץ, או כדינו של מי
 13 שנמצא בקהילה שנים מעטות.
 14
- 15 בהחלטה יש להתחשב בנתונים המשפיעים על יכולתו של המורחק להסתדר
 16 מחוץ לקיבוץ כגון: גילו, בריאותו, כישוריו, השכלתו וכד'.
 17
- 18 את המעשה של אי יושר ונסיבותיו, יש לבחון בהקשר של זכות חברי הקיבוץ,
 19 הנובעת מצורת החיים המיוחדת, שלא להשתתף עם אדם שאינו מגיע
 20 לסטנדרט מוסרי מסויים, בפרי עמלם. השיקול בהקשר זה אינו חופף בהכרח
 21 את השיקולים שלפיהם נשפט המעשה הרע על פי המשפט הפלילי (לרבות
 22 ההתחשבות בנסיבה של היות הנתבעת אימו של מי שלמענו עברה את העבירות
 23 בחן הורשעה).
 24
- 25 כל אלו שיקולים שראוי שיישקלו בהחלטה ויינתן להם משקל מתאים, אך אין
 26 מדובר ברשימה סגורה.

בתי המשפט

תא 004401/99

בית משפט שלום טבריה

בפני כב' השופט יובל שדמי

1 אין טעם, ולא ניתן לקבוע מראש את השיקולים והפרמטרים הגודרים את
2 מיתחם הסבירות והמידתיות של ההחלטה.

3

4 זכות התובעת שכנגד להחזר הוצאותיה המשפטיות מהקיבוץ: .6

5

6 הנתבעת תבעה סעד הצהרתי במסגרת התביעה שכנגד, לפיו זכאית היא להחזר
7 הוצאותיה על הגנה משפטית שניתנה לה. בקשר למעורבותה בפרשה שבה
8 הורשעה.

9

10 ספק רב בעיני, האם זכאי חבר קיבוץ לקבל מהקיבוץ החזר הוצאות אליהן
11 נגרר בהתנהגות מכוונת פושעת.

12

13 השאלה עלותה בפני בשלב, שבו לא עומדת עוד לתובעת שכנגד חזקת החפות.
14 אין טעם על כן שאחווה דעותי, מהו הדין בשאלה זו בטרם הורשע חבר הקיבוץ
15 המבקש השתתפות בהוצאותיו המשפטיות.

16

17 מן הראוי היה בנסיבות הענין, שהתובעת שכנגד תערער בפני האסיפה הכללית
18 על החלטת המזכירות שלא להשתתף בהוצאותיה המשפטיות. אומנם לבית
19 המשפט שיקול דעת בשאלה האם לדחות את התביעה עקב כך אם לא, אך
20 בנסיבות העניין מצאתי שאין מקום לדון בראש זה של התביעה שכנגד, בטרם
21 מיצתה התובעת שכנגד את ההליכים בקיבוץ, ואני דוחה אותה. מובהר כי
22 התובעת שכנגד זכאית לשוב ולתבוע החזר הוצאותיה במידה והחלטת
23 האסיפה לא תספק אותה.

24

25

26

בתי המשפט

תא 004401/99

בית משפט שלום טבריה

בפני כב' השופט יובל שדמוי

7. מניעת ה"תקציב השוטף" מהתובעת שכנגד בתקופת מאסרה:

1
2
3 התובעת שכנגד מבקשת סעד הצהרתי, לפיו חייב היה הקיבוץ להעמיד
4 לרשותה תקציבים שוטפים אשר נמנעו ממנה על ידי הקיבוץ בתקופת מאסרה.
5
6 הקיבוץ טען להגנתו, שהתקציב השוטף (האישי) מיועד לסיפוק צרכים
7 מסויימים של החברים, צרכים אשר התובעת שכנגד לא נזקקה להם בתקופת
8 מאסרה, על שום שצרכים אלו סופקו לה על ידי שרות בתי הסוהר. אשר על כן,
9 כך טוען הקיבוץ, לא היתה התובעת שכנגד זכאית בתקופת מאסרה ל"תקציב
10 האישי".

מעמדו של התקציב האישי:

11
12
13
14 תקנון הקיבוץ קובע בסעיף ו' בפרק המטרות (אותו הזכרתי כבר), כי מטרות
15 הקיבוץ הן (בין השאר): "להחזיק קופה משותפת אשר לתוכה ייכנסו כל
16 הכנסות החברים ואשר מתוכה יקבלו החברים את כל צורכיהם".

17
18 ישנם קיבוצים מנעטים, שבהם קיימת קופה הפתוחה בפני החברים כולם,
19 היכולים ורשאים לבוא לגשת באופן חופשי לקופה ולקחת ממנה כסף על פי
20 רצונם והחלטתם, ולהשתמש בו לצורכיהם.

21
22 אין צורך להכביר מילים על השינוי שחל בתנועה הקיבוצית במשך השנים. לו
23 נהגו כך במרבית הקיבוצים, כי אז בוודאי שאותם קיבוצים לא היו יכולים
24 להתקיים.
25

בתי המשפט

תא 004401/99

בית משפט שלום טבריה

בפני כב' השופט יובל שדמי

- 1 מזכירת הקיבוץ בזמן הרלוונטי, לא הראתה בחליך שבפני, ששאלת מניעת
 2 התקציב מהתובעת שכנגד בתקופת המאסר, נדונה במזכירות, ובוודאי לא
 3 הראתה פרוטוקול של הדיון ובו השיקולים להחלטה. על ההחלטה הודע בעל
 4 פה לתובעת שכנגד ואין בנמצא מסמך כתוב ובו פירוט הנימוקים להחלטה. לא
 5 נטען בפנינו על ידי הקיבוץ, שהתקיים במוסדותיו דיון בשאלה אילו צרכים
 6 אינם רלוונטיים לתובעת שכנגד בתקופת מאסרה, ואילו צרכים רלוונטיים לה
 7 גם בתקופת המאסר ויש לספקם באמצעות התקציב השוטף. לא נטען בפנינו
 8 שלתובעת שכנגד ניתנה זכות שימוע לפני שהתקבלה ההחלטה.
 9
- 10 מזכירת הקיבוץ אישרה למעשה את טענת בייכ התובעת שכנגד בפניה, שלא
 11 ננקטה כלפי חברים אחרים בקיבוץ, אפילו אושפזו בבית חולים לתקופות
 12 ארוכות, פעולה של מניעת התקציב השוטף. ✓
 13
- 14 למזכירה לא היו דוגמאות למקרים של מניעת תקציבים מחבר, מלבד מקרים
 15 של חופשה מהקיבוץ או מאסר. ההחלטה על מניעת התקציב מהתובעת שכנגד
 16 היתה שלה, וכזכור לה התקבל לכך אישור המזכירות. היא הבטיחה לשלוח
 17 לבית המשפט פרוטוקול של ישיבת המזכירות בעניין זה במידה וקיים כזה, אך
 18 לא שלחה.
 19
- 20 התקציב האישי על פי עדות מזכירת הקיבוץ מיועד למזון, חשמל, מים, ביגוד,
 21 צרכניה, מרכולית, ממתקים, תמרוקים וכו'.
 22
- 23 הנה כי כן ברי, שלפחות מקצת מצורכי חבר הקיבוץ, אפילו הוא נרצה מאסר,
 24 יספק לעצמו החבר באמצעות התקציב האישי כגון: תמרוקים, ביגוד,
 25 ממתקים, סיגריות וכד', ונדרש היה לכל הפחות דיון בשאלה לאיזה חלק

בתי המשפט

תא 004401/99

בית משפט שלום טבריה

בפני כב' השופט יובל שדמי

- 1 מהתקציב האישי זכאית התובעת שכנגד בתקופת המאסר. מובן מאליו שבדיון
 2 שכזה חובה היתה לאפשר לתובעת שכנגד לומר את דברה.
 3
 4 אומנם התובעת שכנגד לא עירערה לאסיפה הכללית על ההחלטה למנוע ממנה
 5 את התקציב השוטף, כפי שראוי היה שתעשה, ואולם לבית המשפט שיקול
 6 דעת בשאלה האם לדון בעתירה בנסיבות שכאלו. בנסיבות העניין, כאשר
 7 ההחלטה התקבלה כפי שהתקבלה ע"י המזכירה, לבדה, ללא מתן זכות שימוע
 8 לתובעת שכנגד, ובלא לשקול כלל את האפשרות למתן תקציב חלקי עפ"י
 9 צורכי התובעת שכנגד בתקופת המאסר, אינני רואה לנכון להפנות את התובעת
 10 שכנגד בשלב זה למזכירות ולאסיפה.
 11
 12 אני קובע כי ההחלטה על מניעת התקציבים בטלה. ←
 13
 14 8. אשר על כל אלה, אני דוחה את תביעת הקיבוץ לסילוק ידה של הנתבעת
 15 ממקרקעיו, ומקבל את התביעה שכנגד כלהלן:
 16
 17 ניתן בזה סעד הצהרתי לתובעת שכנגד לפיה היא חברה קיבוץ בנתבעת (1)
 18 שכנגד.
 19
 20 ניתן בזה סעד הצהרתי, לפיו זכאית התובעת שכנגד לתקציבה האישי (2)
 21 השוטף מתקופת שהותה בכלא.
 22
 23 אני דוחה התביעה שכנגד, לפיה התבקשתי להצהיר שהתובעת שכנגד זכאית
 24 להחזר הוצאותיה המשפטיות מהקיבוץ.
 25

בתי המשפט

תא 004401/99

בית משפט שלום טבריה

בפני כב' השופט יובל שדמי

1 התובעת תשלם לנתבעת הוצאות כוללות בגין ההליך כולו בסך 5,000 ש"ח, וכן
 2 שכר טירחת עו"ד בסך 20,000 ש"ח בצירוף מע"מ כחוק. סכומים אלו ישאו
 3 הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום 1/12/00 ועד לתשלומם, אם לא
 4 ישולמו עד 1/12/00.

6 ניתן לפרסם את פסק הדין החל מיום 16/11/00.

8 ניתן היום, י"א בחשוון התשס"א, 9 בנובמבר 2000, בהעדר הצדדים.

10 _____
 11 יובל שדמי, שופט

ענבר גיינו / d00440199a.1

בית משפט שלום טבריה

תא

ק/א

ט.11.00/2
תאריך